

РЕЗЮМЕТА
НА НАУЧНИТЕ ТРУДОВЕ И ПУБЛИКАЦИИ
НА ДОЦ. Д-Р НИКОЛАЙ МАРИН
ЗА УЧАСТИЕ В КОНКУРС ЗА ЗАЕМАНЕ НА АКАДЕМИЧНАТА ДЛЪЖНОСТ
“ПРОФЕСОР” ПО ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ: 3.6. ПРАВО
(МЕЖДУНАРОДНО ПРАВО И МЕЖДУНАРОДНИ ОТНОШЕНИЯ),
ОБН. ДВ БР. 57 ОТ 04.07.2023 Г.

Монографичният труд и научните публикации разглеждат най-актуални въпроси от следните научни области: международно публично право, право на ЕС, правната уредба за защитата на личните данни в Република България и международните отношения.

1. Монографичен труд „Юриспруденцията на Съда на Европейския съюз в защитата на личните данни - нова парадигма” – Университетско издателство ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград, 2023

РЕЗЮМЕ

Защитата на личните данни (Personal data protection), като част от каталога на съвременните права на човека, се утвърждава все по-категорично през последните две десетилетия. Изследването на личните данни от гледна точка на техните различни аспекти е сред най-обсъжданите въпроси на правната доктрина и практика. Безспорно е, че голяма роля във връзка със същността, значението и въздействието на личните данни изиграва правната уредба, която е предшествана от технологично развитие, поставящо различни нови и нестандартни въпроси, изискващи законодателни решения, с които се цели да се защити неприкосновеността на личния живот на субектите на данните. На практика първите законодателни актове относно защитата на данните са приети през средата на 60-те и началото на 70-те години на XX век от държави в Западна Европа. Във връзка с това се формира и практика на националните съдилища и на Съда на Европейските общности (СЕО), а впоследствие и на Съда на Европейския съюз (СЕС) от гледна точка на навлизането на информационните и комуникационните технологии в ежедневието на гражданите и разпространяване на тяхното приложение в многообразни случаи. Ето защо това води до превръщането на личните данни в сфера, имаща особена актуалност и специфика, която се обособява по-ясно като самостоятелен отрасъл в правните науки.

Научният труд има за цел да разгледа и анализира новата парадигма, която се формира в тази сфера на правото и за която безспорно водеща роля има юриспруденцията на Съда на Европейския съюз. Практиката на СЕС обаче не е единственият компонент от този процес, тъй като тя се формира преди всичко на базата на действащата нормативна уредба в правото на Европейския съюз, под въздействието на националните законодателства на държавите членки и в пряко взаимодействие с националните съдебни и административни (надзорни) органи.

Ключови думи: защита на личните данни, юриспруденция на Съда на ЕС, парадигма, трансфер на лични данни, алгоритмична държава

I. Научни публикации в областта на международното публично право /включително през призмата на правните проблеми по времето на обявената COVID-19 пандемия/;

2. *The Rise of Nationalism and Populism in Liberal Democracies as a Challenge for Public International Law. Finnish Yearbook of International Law, 2019, DOI: 10.5040/9781509927180.0000, pp. 175–212*

РЕЗЮМЕ

Настоящата статия се фокусира върху явното нарастване на подкрепата за националистически и популистки политици в западните държави през последните години, както и върху все по-нарастващия брой силни сепаратистки и пронезависими движения. Тя се опитва да обясни тези политически промени с предизвикателствата, с които западните политици трябваше да се справят напоследък: големия приток на мигранти от различни религии и култури, честите терористични атаки, разочарованието на избирателите от традиционните политически сили - както леви, така и десни, и обществената тревога от съвременните икономически предизвикателства, произтичащи от глобализацията. Разгледано е въздействието на тези промени върху международното право и отношения, както и върху европейската интеграция. Забелязващото се отслабване на обществената вяра в принципите на толерантност, сътрудничество и хуманизъм, които са в основата на международното право, се счита за най-тревожния ефект от това развитие, тъй като то показва отстъпление от международния правен ред, основан на ценности, които е доминиращ в либералните демокрации от края на Втората световна война насам. Твърди се, че настоящите тенденции все пак са преодолими и че международното право може да предостави някои полезни инструменти за постигането на този ефект.

Ключови думи: национализъм, популизъм, сепаратизъм, движения за независимост, избори, самоопределение

3. *A Century of the Baltic States' Independence: Some Similarities and Differences with Bulgaria*, *Baltic Yearbook of International Law*, Volume 17: Issue 1, 2020, pp. 60-76. Online ISSN: 2211-5897, ISSN: 1569-6456. <https://www.dipublico.org/115723/baltic-yearbook-of-international-law-online-volume-17-2020-issue-1-dec-2020/>

РЕЗЮМЕ

Статията разглежда балтийските държави в контекста на изминалия един век от обявяване на тяхната независимост. По повод отбелязването на 100-годишнината от обявяването на независимостта на балтийските държави - Естония, Литва и Латвия - могат да се направят някои паралели с историческото, икономическото и политическото развитие на тези страни и България. Тези паралели се откриват не само в политическия и правния период, но се съдържат в различни етапи, което показва интересната правна и политическа същност на балтийските държави и някои от общите им проблеми и събития с държавите от Източна Европа и по-специално примера с България. В статията е обърнато внимание и на един важен проблем, с който трите балтийски държави и България трябва да се справят, а именно демографската криза. Този проблем е особено важен в светлината на миграционния натиск, пред който са изправени страните, очертаващи външните граници на Европейския съюз, и изисква системни и дългосрочни усилия.

Ключови думи: независимост на балтийските държави; България и балтийските държави; дипломатически отношения; сътрудничество в областта на външната политика.

4. *Role of international criminal law of the CIS countries establishing guilty responsibility information*. *Bulletin of University of Karaganda, Series of Law*, 2016, №2, стр. 39-46

РЕЗЮМЕ

Функционирането на стандартния механизъм на международното наказателно право е правно осигурено чрез регулаторния комплекс от правоотношения, създадени от основните принципи на международното право, сред които особено място заемат правоотношенията, свързани с наказателното преследване. По правило тези правоотношения се регулират от вътрешноправен механизъм. В случай на противоречия между този механизъм и международноправната уредба е налице възможност за използване именно на международноправни средства. В съвременните условия, когато международното правно регулиране придобива все по-съществена характеристика, международноправните актове, уреждащи въпросите на наказателната отговорност, се превръщат в един от важните инструменти, които подпомагат реализирането на наказателната отговорност. Ефективността на тези международни договори (както двустранни, така и многостранни) зависи по-специално от това, доколко тяхното прилагане насърчава разширяването на взаимната помощ по наказателни дела, развитието на сътрудничеството в борбата с престъпността. В условията на по-

нататъшно прилагане на общите принципи на наказателното право в държавите с различни национални правни механизми действието на тези принципи е възможно в случаите, когато тези държави са поели задължения за присъединяване към тези норми на международното право. Основната задача на горепосоченото изследване включва анализ на основните разпоредби на международното наказателно право и разглеждане на отделни въпроси, свързани с прилагането му в страните от Общността на нациите. Също така в статията се обръща внимание на въпросите, свързани с определянето на ролята на нормите на международното наказателно право в системата на националното законодателство на страните от Общността на независимите държави, и се оценява степента на влияние на тези норми върху формирането на вътрешното наказателно право на държавите.

Ключови думи: международно право, международни договори, национално право, източници на правото, изпълнение, прилагане.

5. *Some issues related to the irregular or undocumented migrants*, Kutafin University Law Review, 2017, Vol.4, Iss. 2, pp. 555-565, <https://doi.org/10.17803/2313-5395.2017.2.8.555-565>

РЕЗИЮМЕ

В тази статия се обсъждат въпроси, свързани с правния статут на нелегалните мигранти или мигрантите без документи, от гледна точка на международното право. Анализират се съществуващата тенденция в международните организации да се използва терминът "нелегален мигрант", а не термини като "незаконен мигрант" или "мигрант без документи". Достига се до извода, че минималната степен на защита на правата на човека трябва да бъде предоставена на всяко лице, включително на нелегалните мигранти. Европа остава привлекателно място за хората, които се надяват да намерят работа, по-висока заплата или възможност да подобрят живота си. Вероятно винаги ще има определен брой незаконни мигранти, лица без гражданство и незаконно наети граждани на трети държави. Най-важното и в същото време най-трудното нещо е да се запази крехкият баланс между нарастващото значение на националната идентичност на европейските държави и осигуряването на минималните стандарти на защита на правата на тези лица. Не е спорно, че тази степен на защита на правата на човека трябва да бъде предоставена на всяко лице, включително на незаконните мигранти. Човешкото достойнство следва да се разглежда като основна ценност и когато то е застрашено, а ограниченията на личната сфера не следва да се възприемат по начин, който да лишава мигрантите с незаконен статут от защита на основните им права.

Ключови думи: нелегални мигранти, мигранти без документи, нелегални мигранти, ООН, Международен пакт за икономически, социални и културни права, Съвет на Европа, Европейски комитет по социални права.

6. *Правни проблеми и решения при сътрудничеството между националните омбудсмани в Югоизточна Европа*, сп. Балканистичен форум, бр. 2/2019, стр. 295-317, (Indexed in Web of Science)

РЕЗЮМЕ

Институцията омбудсман традиционно се свързва с концепцията за защита на правата на права. Освен това общо понятие, от страните от Югоизточна Европа омбудсманът е орган, свързан с процеса на преход към върховенство на закона и демократични ценности. В тези страни омбудсманът има и специфичната задача да поддържа социалния и етнически мир и сигурност. Институциите на омбудсмана в този регион също имат благоприятен ефект върху процеса на присъединяване към ЕС и спазването на принципите на Съвета на Европа, тъй като защитата на човешките права е в основата на тези организации.

Сътрудничеството между омбудсманите в Югоизточна Европа е от решаващо значение за успешното постигане на задачите им, особено в контекста на предизвикателни проблеми с правата на човека с трансгранични конотации. Въпреки това, липсата на общ модел за институциите на омбудсмана, разликата в мандата и функциите и дори различното наименование на тези органи се оказват сериозна пречка за ефективното сътрудничество и оттам за ефективната защита на човешките права на регионално ниво. Ето защо наличието на международни и европейски стандарти за институциите на омбудсмана от Югоизточна Европа е важно с оглед на необходимостта те да се доближат една до друга, но и до успешния модел на правозащитен орган. Националният статут на омбудсмана е повлиян от международните и европейски стандарти, съществуващи в тази област, поради тясната връзка с международните норми за правата на човека. Сред тези стандарти има два важни източника, които могат да променят ефективността на омбудсмана. Парижките принципи на ООН са приети през 1993 г. и са свързани с изискването за независимост, безпристрастност, финансова независимост и възможно най-широк мандат на всички правозащитни институции. Тези принципи изискват насърчаване и защита на всички възможни човешки права, нарушавани както от публичния, така и от частния сектор. Статус „А“ показва съответствие с най-високите стандарти за институция за правата на човека. Същите принципи се регламентират от Венецианската комисия за демокрация чрез право. Процесът на привеждане на институциите в съответствие с Парижките принципи и правилата на Венецианската комисия вече е в ход за страните от Югоизточна Европа.

Съвременната концепция за институцията омбудсман изисква тя да бъде проактивно отворена и прозрачна, по-близо до гражданите, за да отговори на техните нужди и да посредничи между тях и неработещите институции. Съвременните предизвикателства пред омбудсманите са свързани със защитата на правата на човека, нарушавани от частния сектор и все по-спешната нужда от законодателна инициатива, която се оказва неизбежна в контекста на процесите на правене на политики.

Ключови думи: омбудсман, сътрудничество, Югоизточна Европа, Балкани, Парижки принципи за институциите за правата на човека, защита на правата на човека,

Венецианска комисия, ООН, Съвет на Европа, международни стандарти за омбудсман, независимост.

7. *The Constraints of international courts as a tool for resolving the Ukrainian-Russian conflicts.*

German Yearbook of International Law, Vol. 62, Iss. 1, pp. 371-406 (**Indexed in Scopus**)

РЕЗЮМЕ

Тази статия разглежда големия брой дела, заведени от Украйна пред различни международни съдилища и трибунали срещу Руската федерация след присъединяването на Крим към Русия и последвалите военни конфликти в Източна Украйна. Иницирането на многобройни съдебни производства е представено като част от цялостната украинска стратегия в отговор на загубата на Крим, както с цел получаване на конкретни правни средства за защита, така и за привличане на международното внимание към нейната кауза. Разгледани са характеристиките на украинско-руските международни съдебни производства, които произтичат от политическото значение на този конфликт. Оценяват се също така последиците от тези дела за международното право и разкритите ограничения на съществуващата система на международно правосъдие. Показано е, че Украйна често се сблъсква с трудности при установяването на юрисдикционното основание за своите искове. Нежеланието на Русия да подложи споровете на разглеждане от международните съдилища, изразяващо се в честото оспорване на тяхната юрисдикция, се обяснява както с факта, че тя осъзнава своите нарушения и очаква неблагоприятни решения, така и с това, че може да смята тези съдилища за донякъде враждебни към нея. Тези явления се анализират в по-широкия контекст на тенденцията в международната политика към намаляване на доверието в международното сътрудничество.

Ключови думи: Кримска криза, искове на Украйна срещу Русия, международни съдилища, юрисдикционно основание, ограничения на международното правосъдие

8. *Algorithmic state as a new paradigm in contemporary constitutional and European law.*
Международна политика. Бр. 1, 2023, стр. 41-60

РЕЗЮМЕ

Тази глава е посветена на състоянието на алгоритмичната държава в контекста на съвременното европейско и конституционно право. Изследването дава възможност за определение на алгоритмичната държава и до каква степен нейният обхват ще бъде вплетен в рамките на съвременната същност и личност на държавата. В днешно време правната рамка на алгоритмичната държава не е нито регламентирана като цялостно понятие нито в конституционното, нито в европейското право (ДЕС и ДФЕС). Само определени области се състоят в алгоритмичния подход са правно регламентираны, докато други са в процес на първоначалното си регламентиране. Това е всъщност правен феномен, който представлява необходимост от нова парадигма относно правния статут на държавата в цифровата среда. Алгоритмичната държава е сложно понятие, което проявява своите основни правни измерения. На практика, изследването дава аргументирано обяснение, че алгоритмичната държава има нов тип функционални

характеристики, които осигуряват нейното прилагане. Изгражда модерната държавност чрез съчетаване на технологични и правни компоненти с утвърдени традиционни политически форми. Статията проследява и дискусиите на измененията на конституциите на национално ниво и готовността за да се разработи обща правна рамка, която да регулира правните аспекти на Алгоритмичната държава. Законодателите ще бъдат поставени пред свършен факт. На Алгоритмичната държава идеологическото статукво е изправено пред предизвикателство. Авторът изразява позиция, че Алгоритмичната държава е в своя ранен етап и показва гъвкавост и адаптивност, за да бъде интегрирана като елемент на съвременната държава.

Ключови думи: алгоритмична държава, дигитализация на правото и обществото, лични данни, изкуствен интелект, нова парадигма на правото, алгоритъм, алгоритмична държава

II. В областта на правото на Европейския съюз;

9. *Гражданска сигурност и правата на човека*, Научни трудове на Русенския университет, 2010, том 49, серия 7, стр. 26-30, ISSN 1311-3321

РЕЗЮМЕ

Проблемите на сигурността са едни от най-важните в съвременния свят. Доскоро в теорията и практиката се обособяват преди всичко понятията международна и национална сигурност. Националната сигурност, която е призвана да осигури основни, жизнено важни интереси – националния суверенитет, териториалната цялост на националната държава, защитата на населението на съответната държава. Международната сигурност е свързана в по-голяма степен с идеята за международно сътрудничество, основано на общочовешки ценности и интереси, с изработването на определени норми и правила за поведение, които да омекотят последствията от сблъсъка на националните интереси на националните държави. Още през 70-те години на XX век започват да се оформят нови понятия като обща сигурност (common security), всеобхватна сигурност (comprehensive security) и всеобща сигурност (overall security). В началото на 90-те години на XX век възникват нови концепции за кооперативна и човешка сигурност. Концепцията за гражданска сигурност може да бъде разглеждана като продължение и проявна форма на идеята за човешка сигурност. Сигурността на отделния гражданин се превръща във висша и конкретна ценност. В САЩ понятието “гражданска сигурност” съществува паралелно с термина homeland security (вътрешна сигурност). В ЕС също трябва да се разграничават две различни понятия: вътрешна сигурност (Internal Security) и гражданска защита (Civil Protection). В началото на испанското председателство в изпълнение на Стокхолмската програма и в съответствие с чл. 68 от ДФЕС бе приета Стратегията за вътрешна сигурност на Европейския съюз. Гражданската защита е, очевидно, по-тясно понятие в терминологичния апарат на европейската интеграция. В съответствие с чл. 6 от ДФЕС тя е една от областите, в които Европейският съюз разполага с компетентност да предприема действия за подкрепа,

координиране или допълване на действията на държавите-членки в тяхното европейско измерение. Една от пресечните точки между вътрешната сигурност и правата на човека е свързана със защитата на личните данни. Защитата на личните данни, като аспект на правото на неприкосновеност намира приложение в най-разнообразни сфери от нашия живот и това понякога води до сложни въпроси и поражда неподозирани проблеми. През 2006 г. Съдът на Европейските общности имаше възможност да се произнесе относно споразумение между ЕС и САЩ относно предоставянето на лични данни на пътниците при самолетни пътувания (PNR Agreement). Представената взаимовръзка между гражданската сигурност и правата на човека безспорно представлява предизвикателство пред академичната общност в страната. Основната задача следва да бъде повишаване равнището на квалификация и разширяване професионалните възможности в областта на гражданската сигурност, вкл. аспекти, свързани с достъп и разпространение на информация, регламентиране на сътрудничество, планиране, стратегическо ръководство и действия в условията на криза и управление на риска.

Ключови думи: гражданска сигурност, вътрешна сигурност, превенция, права на човека, защита на личните данни.

10. Суд Европейского союза и Европейский суд по правам человека перед новыми проблемами по созданию общеевропейской правовой системы защиты прав человека, Государственное, политическое и правовое пространство современной Европы, Пензенской государственной университет, Първо издание, 2013, стр.92-101

РЕЗЮМЕ

Изследването има за цел да проследи изключително интересния въпрос за взаимодействието между двете водещи юрисдикции в Европа - Съда на ЕС и Европейския съд по правата на човека, особено в контекста на процеса на присъединяване на Европейския съюз към Европейската конвенция за правата на човека в резултат на чл. 6, ал. 2 от Договора за Европейския съюз, изменен с Договора от Лисабон. Разгледани примери за възприемане на съдебната практика на Съда на Европейския съюз в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека. Поставен е въпросът, е дали взаимодействието между двете съдилища в Люксембург и Страсбург няма да продължи тенденцията на натрупване на жалби пред ЕСПЧ и прехвърлянето им към работата на Съда на ЕС, като по този начин се забави разглеждането на делата в разумен срок, и дали това няма да представлява своеобразен отказ от правосъдие - въпрос, на който практиката на Съда на ЕС е дала отговор. Очевидно е, че в контекста на присъединяването на ЕС към ЕКПЧ и двете съдилища трябва да реорганизират работата по производствата пред тях, като вземат предвид прилагането на ЕКПЧ и установената практика. Изводите от изследването са:

- да се подобри работата на националните органи и институции, които също следва да защитават правата на човека. Следователно създаването на общоевропейска правна система за защита на правата на човека е процес с две измерения. Първо, прилагането на ЕКПЧ трябва да се подобри на национално равнище, което ще доведе до по-малко съдебни решения срещу държави, които нарушават правата на човека.

- СЕС и ЕСПЧ трябва да продължат да бъдат активни в случаите, когато националните правни средства и механизми се окажат недостатъчни за защита на правата на човека.

Ключови думи: Съд на ЕС, Европейски съд по правата на човека, общоевропейска правна система, защита правата на човека.

11. Проблемы брачных дел и дел, связанных с родительской ответственностью в практике. Суда Европейского союза и болгарских судов, [LEX RUSSICA \(РУССКИЙ ЗАКОН\), 2013, Vol 95. Iss. 3 pp. 302-319.](#)

РЕЗЮМЕ

В резултат на европейската интеграция и премахването на ограниченията за свободното движение на хора в Европейския съюз постепенно започва да се променя една от най-специфичните характеристики на техния личен живот, а именно сключването на бракове между граждани на ЕС от различни националности и между тях и лица с националност, различна от тази на държавите-членки. На тези проблеми не е обърнато особено внимание в първите учредителни договори, с които се създават Европейските общности, вероятно поради началния етап на интеграция и липсата на специфични правни механизми, които да насърчават признаването и изпълнението на съдебни решения. Съществен въпрос е какво мотивира необходимостта от разработване на вторично законодателство и задълбочаване на правните механизми между държавите членки в такава изключително чувствителна област като правния режим на брачните отношения и родителската отговорност. В изследването е изяснена необходимостта от създаване на правни механизми за признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и дела за родителска отговорност, разгледаано е развитието и перспективите на вторичното законодателство на Европейския съюз в областта на брачните дела и родителската отговорност в светлината на българската практика, както и практиката на Съда на ЕС. Една част от решението на разглежданата проблематика, освен поставените политическите приоритети за създаване на обща територия на свобода, сигурност и правосъдие в областта на гражданското право, се съдържа и в увеличаването на броя на т.нар. международни двойки в Европа. Интензивното развитие както на вторичното право, така и на практиката на Съда на Европейския съюз отразява силното желание за задълбочаване на сътрудничеството между държавите членки в областта на гражданското право. Процесът на създаване на общи материалноправни и процесуалноправни механизми, сближаващи законодателствата на държавите членки, не е лесен, но е едно от първите и най-важни условия, от чието прилагане ще зависи понататъшното изграждане на основите на европейското правосъдие през XXI век.

Ключови думи: брачни дела, родителска отговорност, вторично законодателство.

12. *The right to health and Health Care.* Collection of International Scientific Conference “United Nations: Historical Traditions and Contemporary Law: University Publishing House “Neofit Rilski”- Blagoevgrad, Сборник с научни публикации, Първо издание, 2015, стр. 218-227; ISBN 978-954-00-0058-9

РЕЗЮМЕ

Правото на здраве е част от правата на човека и е свързано със съвременното разбиране за достоен живот. Идеята индивидът да се ползва от най-високите постижими стандарти за физическо и психично здраве не е нова. В житейски смисъл правото на здраве най-често се свързва с достъпа до медицинска помощ и болнични услуги. Държавите трябва да осигурят четирите елемента при предоставянето на услуги, свързани със здравето: наличност, достъпност, приемливост и качество. Правото на здраве и здравна грижа претърпява развитие от първото му упоменаване от 1946 г. в документи на СЗО. Както ООН, така и регионалните междуправителствени организации го включват в актове, свързани с прокламиране на икономическите, социалните и културните права на индивидите. Безспорният лидер по отношение защита на правата на човека е Съветът на Европа, в рамките, на който са приети някои от най-важните документи, а в продължение на десетилетия е изградена и сериозна практика, включваща и редица аспекти на правото на живот. В последните години с приемането на ХОПЕС и Съдът в Люксембург се произнася по въпроси, касаещи правото на здраве и здравни грижи, а редица разпоредби от ХОПЕС биха могли да бъдат ползвани за обосноваване на бъдещи искиви претенции или преюдициални запитвания. В особено голяма степен това се отнася и за някои въпроси, които неизбежно ще възникват със засилването на миграционния натиск върху държавите членки на ЕС.

Ключови думи: право на здраве и здравна грижа, ХОПЕС, Съвет на Европа.

13. *Нови моменти в защитата на личните данни в Европейския съюз.* Научни трудове на Института за държавата и правото, брой XVI, 2017, стр. 54-64.

РЕЗЮМЕ

В тази статия се разглежда какво се включва в понятието "лични данни" в съответствие с Общия регламент относно защитата на личните данни, който трябва да влезе в сила на 25 май 2018 г. Разгледано е решението на Съда на Европейския съюз от 19 октомври 2016 г. по дело C-582/14 Patrick Breyer срещу Германия относно това дали динамичният IP адрес може да бъде личен данък, както и на новата Директива за мрежова и информационна сигурност.

Ключови думи: Европейски общ регламент за защита на данните; Директива за мрежова и информационна сигурност; лични данни; C-582/14 Patrick Breyer срещу Германия

14. *Nationalisms Versus Solidarity in Case of EU Law and Security*. International conference KNOWLEDGE-BASED, 2018, Vol. XXIV, No 2, pp. 221-224

<https://doi.org/10.1515/kbo-2018-0093>

РЕЗЮМЕ

Целта на тази статия е да се съсредоточи върху основните предпоставки за засилване на национализма сред някои от държавите-членки на Европейския съюз и неговото въздействие върху солидарността, правото и сигурността. През последните години редица събития и процеси обвързаха разрастването на национализма и увеличаването на обществената му подкрепа като отговор на страха от подмяна на ценностите и идентичността на европейските общества. Например непропорционалният миграционен натиск "събуди" в някои европейски общества основателен страх за националната им идентичност. Сега е моментът да се предложат достатъчно гъвкави правни механизми за споделяне на сигурността и за намиране на баланс между националния и европейския интерес, за да се избегне възраждането на крайния национализъм. Настоящият етап се характеризира с необходимостта от по-фокусиран поглед и анализ на причините за нарастването на национализма като следствие от опасенията за замяна на националната идентичност и ценности в европейските държави. Решенията относно национализма като защитна реакция и солидарността по отношение на различните аспекти на европейската интеграция - положителни и отрицателни - са в основата на бъдещото развитие на ЕС. Балансирането на интересите на държавите-членки, особено на тези, които имат различно отношение към преодоляването на последиците от миграционната криза и по-нататъшното управление на процесите, свързани със свободното движение на хора, стоки, капитали и услуги, следва да бъде гарантирано чрез гъвкави и достатъчно ефективни правни инструменти.

Ключови думи: национализъм, солидарност, миграционен натиск, право и сигурност на ЕС

15. *COVID-19 и киберпрестъпленията срещу здравеопазването*, сп. „Национална сигурност”, бр. 5, 2020, стр. 33- 39, <https://nacionalna-sigurnost.bg/broi-5/>

РЕЗЮМЕ

Тъй като страховете от коронавирусната инфекция с бързи темпове завладяха съзнанието на световното население, киберпрестъпниците се стремят да използват всяка възможност да извлекат всякакъв вид ползи от жертвите си по повод на услуги и продукти, свързани с Covid-19. Едва ли е изненадващо, че киберпрестъпниците се опитват да проникнат във все повече компютърни мрежи. Това е така всеки път, когато

има световно събитие. Днес се използват човешките слабости по повод на пандемията Covid-19. Кибер атаката срещу Университетската болница в гр. Бърно (Чешка Република), която се случи на 13 март 2020 г. и доведе до отмяна на плановите операции е най-големият и притеснителен инцидент досега, но далеч не е единственият по време на пандемията. Досега никога не е имало кибератака срещу здравно или лечебно заведение, която директно да е довела до загуба на човешки живот, но според експерти по киберсигурност е само въпрос на време това да се случи.

Ключови думи: киберсигурност, здравеопазване, Covid-19, болнични заведения, рансъмуер.

16. An Analysis of the EU's Investment Policy after CETA: Effects on the Bulgarian Economy, 4th International Scientific Conference – EMAN Conference Proceedings, 2020, pp. 55-68, DOI: <https://doi.org/10.31410/EMAN.2020.55>

РЕЗЮМЕ

В тази статия се анализират промените в инвестиционната политика на ЕС, предизвикани от споразуменията за смесена търговия. Инвестиционната политика на ЕС се насочи към постигането на двустранни търговски споразумения. Едно от тези споразумения от "ново поколение" е Всеобхватното икономическо и търговско споразумение (СЕТА). То е в процес на ратифициране от националните парламенти на държавите - членки на ЕС. Настоящото проучване е насочено към общите характеристики на СЕТА и евентуалните проблеми, породени от неговия регулаторен и широкообхватен характер. Доказано е, че значението на това споразумение се отнася не само до икономическото влияние, което то ще окаже върху европейските европейската и канадската икономика, но СЕТА е и първото търговско споразумение, договорено с акцент върху защитата на инвестициите и промяната в инвестиционната политика на ЕС. Настоящото изследване разкрива влиянието на сключването на СЕТА върху българската икономика с акцент върху електронната индустрия, машиностроенето и преработващата промишленост. Оценяваме както преките, така и непреките ефекти върху износа, вноса, добавената стойност и заетостта в България. За да оценим влиянието, прилагаме мултирегионалния модел "вход-изход". Доказано е, че СЕТА ще има слабо, но положително въздействие върху българската икономика. След като конструирахме различни сценарии на развитие, доказахме, че влиянието на СЕТА върху българската икономика ще възлиза на 0,010% от БВП. Средната обща заетост в България ще се увеличи с повече от 172 работни места, което от своя страна, съотнесено към пазара на труда, представлява по-малко от 0,01% от общата заетост.

Ключови думи: Международно инвестиционно споразумение, СЕТА, система на инвестиционните съдилища.

17. *COVID Pandemic and its Influence as Fragmentation of EU Market and Security*. International conference KNOWLEDGE-BASED, Vol. XXVI, No 2, 2020, pp. 193-198,
<https://doi.org/10.2478/kbo-2020-0075>

РЕЗЮМЕ

Разпространението на вируса COVID 19 от епидемия прераства в пандемия и това е обявено от СЗО. Управлението на здравните проблеми по своята същност е в пряка връзка с редица системи и отрасли като здравеопазване, икономика и национална сигурност. Мерките, които са предприети за ограничаване на вируса, имат изключително неблагоприятно въздействие върху ЕС и неговите държави членки, които са сред най-засегнатите. Постижения като общия пазар и вътрешната сигурност, които се основават на свободното движение на четирите свободи, за първи път са ограничени по начин, който засяга целия Съюз и неговите държави членки. В повечето държави-членки на ЕС е въведено извънредно положение и правителствата прилагат ограничителни мерки. В статията се разглеждат въздействието на здравния проблем и постиженията на общия пазар и се стига до заключението за по-нататъшно нормализиране на свободното движение в ЕС. Икономическите последици от пандемията COVID ще попречат на развиващите се страни да предоставят ключови услуги. Това ще доведе до подкопаване на доверието в правителството и до предизвикателства в областта на вътрешната сигурност.

Ключови думи: единен пазар на ЕС, пандемия, ограничителни мерки, извънредно положение, сигурност

18. *Отношенията ЕС – САЩ при предаване на лични данни след решението SCHREMS II (ШРЕМС II) на Съда на Европейския съюз*. Годишник на Академията на МВР, бр. 33, 2023.

РЕЗЮМЕ

В настоящата студия се проследяват отношенията между ЕС САЩ в сферата на предаване на личните данни след Решението Schrems II (Шремс II) на Съда на ЕС. Последните се анализират в контекста на непрекъснато сътрудничество и постоянно развиващи се информационни и комуникационни технологии в евроатлантическото пространство. Посочва се значението на предаването на личните данни и тяхното приложение като структурен елемент от гледна точка на новия тип икономика, задвижвана от данни (data-driven economy). Разглеждат се основните аргументи в практиката на Съда на ЕС, с които на два пъти се отменят прилаганите се правила за предаване на данни между ЕС и САЩ. Прави се оценка на значението на юриспруденцията на Съда на ЕС за осигуряването на високи стандарти за адекватно ниво на защита на личните данни на гражданите на ЕС в контекста на предаването им в САЩ. Авторът прави преглед на най-съществените аспекти на проекта за решение за адекватност на Европейската комисия, наименован Трансатлантическа рамка за поверителност на данните (Transatlantic Data Privacy Framework). Разгледани са и по-

важните ангажименти от страна на САЩ във връзка с изпълнението на условията на правото на ЕС за предаване на лични данни на трети държави.

Ключови думи: защита на личните данни, предаване на лични данни на трети държави, Щит за лична неприкосновеност, Шремс I, Шремс II, отношения ЕС и САЩ в контекста на новата Трансатлантическа рамка за поверителност на данните.

19. *Нарушенията на сигурността на личните данни като основно предизвикателство за националната сигурност.* Право, политика, администрация, том 8, брой 2/2021г., с.1-8. линк: <https://lpajournal.swu.bg/%d1%82%d0%be%d0%bc-8-%d0%b1%d1%80%d0%be%d0%b9-2-2021%d0%b3/>

РЕЗЮМЕ

Настоящата публикация има за цел да разгледа връзката между защитата на личните данни и националната сигурност, които са от първостепенно значение както за държавите членки в частност, така и за Европейския съюз като цяло. В публикацията са разгледани казуси, включващи нарушения на сигурността на личните данни съгласно чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679 и наложените корективни мерки и имуществени санкции от надзорни органи на държави членки. Разгледани са случаи на нарушения възникнали както при държавни органи, така и при частни дружества. Като резултат от направеното изследване са направени предложения за допълване на Стратегията за национална сигурност на Република България в частта по отношение на защитата на личните данни.

Ключови думи: национална сигурност, публични органи, лични данни, нарушение на сигурността, защита на личните данни.

20. *Problems of a systemic character in the execution of the mutual assistance clause under Art. 42, Para. 7 of the Treaty on European Union.* Papers of BAS: Humanities and Social Sciences, Vol. 3, No 2, 2016, pp. 140-150

РЕЗЮМЕ

Предмет на настоящата статия е анализът на разпоредбата на чл. 42, пар. 7 от ДЕС и разкриването на част от съществуващите проблеми от системен характер при прилагането на тази разпоредба. Допълнително усложнение при прилагането на клаузата за взаимопомощ са и обстоятелствата, че в ЕС съществуват няколко групи държави членки, които следват различни подходи за реализирането на тези въпроси, произтичащи за много от тях от членството им в НАТО, групата на неутралните държави

като Швеция, Австрия и Финландия и особено на Дания, които не участват в CS DP, чиято конкретна позиция е заявена в Протокол № 22. Терористичните актове, извършени в Париж на 13 ноември 2015 г., водят до искането на френския президент Франсоа Оланд за първи път в историята на ЕС да се активира разпоредбата на чл. 42, пар. 7 от ДЕС. Всичко това се случва на фона на общото влошаване на нивото на сигурност и стабилност в съседните на ЕС региони, не само поради перспективата за бежанците и миграцията, но и с оглед на различни развиващи се процеси, застрашаващи вътрешната сигурност на ЕС. В изследването е посочено, че терористичните атаки от 2015 г. в Париж се различават значително от предишните актове, извършени през последните 10-12 години в Европа, тъй като са извършени от граждани на ЕС, което е смущаващо обстоятелство, даващо основание тези актове да бъдат определени като агресия с асиметричен характер и да се задейства клауза, отразяваща готовността на държавите членки за политическа солидарност с Франция в областта на сигурността. В статията се разглежда въпросът: Може ли един терористичен акт обективно да се определи като акт на агресия? Като отговор се посочва, че за да се определи такъв изключително опасен акт като агресия, той трябва да съответства на определението за агресия, изложено в Резолюция 33/14 на Общото събрание на ООН от 1974 г. Авторът посочва, че част от решението на така създалата се двусмислена ситуация е задълбочаването на интеграцията и преодоляването на недостатъците на системата по отношение на създаването на обща европейска сила, която да гарантира прилагането на тази разпоредба при възможни, неблагоприятни и бъдещи ситуации. Констатира се още, че Европейският съюз разполага с официални механизми за сътрудничество с много сериозен обхват и условия, които поставят на преден план солидарността в центъра на политическата интеграция и по отношение на сигурността и отбраната. Достигнато е до извода, че е необходимо консолидиране на усилията на партньорите на ЕС като САЩ, НАТО за осигуряване на външното присъствие на ЕС в сътрудничество с тези водещи участници в областта на международната сигурност.

Ключови думи: Договор за Европейския съюз, клауза за взаимопомощ, обща външна политика и политика на сигурност

III. В областта на националното законодателство;

21. Сравнителен анализ на действащите процедури по прекратяване на международните договори, установени във вътрешното право на Република България. Списание „Правна мисъл“. 2019, Iss.1, pp. 41-56

РЕЗЮМЕ

Прекратяването на международните договори, сключени и влезли в сила за Република България е процедура, която в правно-исторически план е била уредена в Конституцията

на Република България от 1971 г. и в Указ № 1496 за участие на Народна република България в международни договори. Към настоящия момент тази материя намира своята уредба в Конституцията на Република България от 1991 г. и в Закона за международните договори, като въпросът успоредно е разглеждан и от Конституционния съд. С посочените нормативни актове се урежда цялостната процедура по денонсиране на сключени международни договори, като настоящото изследване цели да разгледа и очертае основните разлики в прилаганите режими.

Ключови думи: Международни договори; прекратяване; сравнителен анализ; Министерски съвет; Народно събрание; Държавен съвет; Конституция на Република България; Закон за международните договори; Указ №1496 за участие на Народна Република България в международни договори

22. *Независимият надзор, осъществяван от Комисията за защита на личните данни при установяване на тяхното незаконосъобразно обработване и „изтичане“.* Бюлетин на факултет „Полиция“, брой 11, 2023, стр. 32-41

РЕЗЮМЕ

В настоящата статия се проследява правната уредба в Република България относно понятието „лични данни“. Авторът анализира значението и правомощията на Комисията за защита на личните данни като независим национален надзорен орган в Република България в изпълнение на Общия регламент относно защитата на данните. Посочва се значението на законосъобразното обработване на лични данни и предпоставките, при наличието на които се установява изтичане на лични данни. В статията се прави анализ на един от най-значимите случаи в Република България за незаконосъобразно обработване и изтичане на данни, известен като НАП -leaks. Авторът проследява аргументите на българския съд в посока определяне на нарушенията на сигурността като незаконосъобразно изтичане на лични данни. Прави се оценка на осъществявания от Комисията за защита на личните данни независим надзор за законност на обработването на лични данни от отделните администратори. Разгледани са и по-важните правомощия на КЗЛД във връзка с изпълнението на задължението ѝ за осъществяване на независим надзор по Общия регламент относно защитата на данни.

Ключови думи: независим надзор, лични данни, незаконосъобразно обработване, изтичане на данни

IV. В сферата на политическите науки

23. [*Review of some topical issues in EU diplomatic service.*](#) Международна политика, 2019, Том 15, Бр.1, стр. 74-79

РЕЗЮМЕ

Това изследване цели да представи новите измерения и процеси в дипломатическата служба на държавите членки на ЕС. Създаването на Европейската служба за външни действия през 2010 г. и засилените политически процеси в областта на Общата външна политика и политика за сигурност след Договора от Лисабон изискват да се очертаят новите измерения на дипломатическата служба и процесите на взаимодействие между националните министерства за външна политика. Освен това в статията се прави преглед на вторичното право на ЕС относно синхронизиране на взаимодействието между дипломатическите представителства при осъществяването на дипломатическа и консулска закрила за гражданите на Европейския съюз, когато се намират на територията на трети страни. Основните предизвикателства, пред които са изправени държавите на национално и европейско равнище, са свързани с формулирането на наистина постижими цели и по-активното прилагане на ОВППС. В средносрочен план интересите между западноевропейските и източноевропейските държави трябва да бъдат балансирани с оглед на изпълнението на общите външнополитически приоритети. Разрешаването на противоречията в областта на външната политика би могло да се постигне чрез възприемането на стратегически подход, за да се намали напрежението в съседните региони и да се подобрят отношенията между стратегическите партньори.

Ключови думи: дипломатическа служба, външни работи, Европейска служба за външни действия, Обща външна политика и политика за сигурност (ОВППС).

24. [*New dimensions for the diplomatic service of the EU member states.*](#) Актуальные проблемы современного международного права, материалы XVI Международного конгресса «Блищенковские чтения»: в 3 ч.. Российский университет дружбы народов, Издательство: Российский университет дружбы народов (РУДН) (Москва), 2019, pp. 175-179

РЕЗЮМЕ

Външнополитическата дейност в рамките на Европейския съюз и като цяло в системата на международните отношения през последните 10 години се развива с изключителна динамика, която пряко отразява дипломатическата служба и нейните приоритети. Съществува необходимост от по-съвременна и модерна правна рамка за дипломатическата служба, която да съответства на динамичната среда за развитие на системата на международните отношения. В тази връзка могат да се посочат разширяващите се измерения и форми на дипломатическата служба, които от своя страна се променят чрез обогатяване на съдържанието на сътрудничеството както на двустранна, така и на многостранна основа. Тези процеси са особено видими в Европейския съюз. Влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември 2009 г. създаде положителни предпоставки за институционализирането на Общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС). Дипломатическата служба в ЕС се различава значително от традиционно функциониращите органи за външни отношения, които не са членове на ЕС. Новите измерения на дипломатическата служба в ЕС са следните: Необходимост от по-прецизна регламентация на взаимодействието между националната външна политика и ОВППС; В отношенията между различните дипломатически мисии и Министерството на външните

работи на съответната държава, която няма свое дипломатическо представителство, да организира такава защита и при такива условия, каквито са за гражданите на съответната държава; Дипломатическа дейност и взаимодействие между националните органи за външни отношения и европейските институции; Дипломатически инструменти и технологии за развитие на киберсигурността, предприемане на своевременни съвместни действия за предотвратяване и противодействие на киберзаплахите.

Ключови думи: нови измерения на дипломатическа служба, външни работи, Европейска служба за външни действия, Обща външна политика и политика за сигурност (ОВППС).

**ABSTRACTS OF THE SCIENTIFIC PUBLICATIONS OF ASSOC. PROF. DR.
NIKOLAY MARIN FOR PARTICIPATION IN A COMPETITION FOR THE
ACADEMIC POSITION OF PROFESSOR IN THE PROFESSIONAL FIELD: 3.6.
LAW (INTERNATIONAL LAW AND INTERNATIONAL RELATIONS),
PROMULGATED IN THE STATE GAZETTE NO. 57 OF 04.07.2023**

The monographic work and the scientific publications analyze the most topical issues in the scientific fields: public international law, EU law, the legal framework for personal data protection in the Republic of Bulgaria, and international relations.

1. *Юриспруденцията на Съда на Европейския съюз в защитата на личните данни - нова парадигма* – Университетско издателство ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград, 2023

ABSTRACT

Personal data protection, as part of the catalog of modern human rights, has been increasingly asserted over the last two decades. The study of personal data in terms of its various aspects is among the most debated issues of legal doctrine and practice. It is undeniable that the legal framework has played a significant role in the nature, meaning, and impact of personal data, which has been preceded by technological developments posing various new and non-standard questions requiring legislative solutions aimed at protecting the privacy of data subjects. In fact, the first data protection legislation was adopted in the mid-1960s and early 1970s by countries in Western Europe. In connection with this, the case law of national courts and the European Court of Justice (ECJ) and subsequently the Court of Justice of the European Union (CJEU) was formed in terms of the penetration of information and communication technologies into the everyday life of citizens and the proliferation of their application in a variety of cases. Therefore, this leads to the transformation of personal data into an area of particular relevance and specificity, which is more clearly distinguished as an independent branch of legal studies.

The scientific work aims to examine and analyze the new paradigm that is being formed in this field of law, and for which the jurisprudence of the Court of Justice of the European Union undoubtedly plays a leading role. However, the case law of the ECJ is not the only component of this process, as it is primarily formed on the basis of the existing legal framework in European Union law, under the influence of the national legislations of the Member States and in direct interaction with national judicial and administrative (supervisory) authorities.

Keywords: data protection, CJEU jurisprudence, paradigm, personal data transfer, algorithmic state

On the other hand, my publications (22 in total) have contributions that can be distinguished in three directions:

- I. **In the field of public international law /including through the prism of the legal problems during the declared COVID-19 pandemic/:**

2. *The Rise of Nationalism and Populism in Liberal Democracies as a Challenge for Public International Law. Finnish Yearbook of International Law, 2019, DOI: 10.5040/9781509927180.0000, pp. 175–212*

ABSTRACT

The present article focuses on the manifest growth of the support for nationalist and populist politicians in Western states in recent years, as well as on the ever-increasing number of strong separatist and pro-independence movements. It attempts to explain these political shifts with the challenges that Western politicians have had to deal with recently: the large influx of migrants from different religions and cultures, the frequent terrorist attacks, the disillusionment of voters with traditional political forces – both left and right, and the public anxiety over the contemporary economic challenges resulting from globalization. The impact of these changes in international law and relations as well as on the European integration is examined. The noticeable erosion of public belief in the principles of tolerance, cooperation, and humanitarianism, which underlie international law, is regarded as the most disturbing effect of this development since it indicates a shift away from the value-based international legal order that has been dominant in liberal democracies ever since the end of the Second World War. It is asserted that the current trends are nonetheless surmountable, and international law may provide some useful tools to that effect.

Key words: nationalism, populism, separatism, pro-independence movements, elections, self-determination

3. *A Century of the Baltic States' Independence: Some Similarities and Differences with Bulgaria, Baltic Yearbook of International Law, Volume 17: Issue 1, 2020, pp. 60-76. Online ISSN: 2211-5897, ISSN: 1569-6456. <https://www.dipublico.org/115723/baltic-yearbook-of-international-law-online-volume-17-2020-issue-1-dec-2020/>*

ABSTRACT

The article scrutinizes the Baltic States and their century of independence which have been the focus of interest of various sciences. On the occasion of the commemoration of the 100th anniversary of the proclamation of the independence of the Baltic States – Estonia, Lithuania, and Latvia – some parallels could be drawn with the historical, economic, and political development of these countries and Bulgaria. These parallels are not only found in the political and legal period but are contained in different stages, which shows the interesting legal and political nature of the Baltic States and some of their common problems and events with the countries of Eastern Europe and, in particular, the example with Bulgaria. The article has also drawn attention to a significant problem that the three Baltic States and Bulgaria have to deal with, namely the demographic crisis. This problem is particularly important in the light of migratory pressures that the countries outlining the external borders of the European Union are facing and it involves systematic and long-term efforts.

Keywords: Baltic States' independence; Bulgaria and the Baltic States; diplomatic relations; foreign policy cooperation

4. *Role of international criminal law of the CIS countries establishing guilty responsibility information.* Bulletin of University of Karaganda, Series of Law, 2016, №2, стр. 39-46

ABSTRACT

The functioning of the standard mechanism of international criminal law is legally ensured by the regulatory complex of legal relations created by the basic principles of international law, among which the legal relations related to criminal prosecution occupy a special place. As a rule, these legal relationships are regulated by a domestic legal mechanism. In the event of contradictions between this mechanism and the international legal framework, it is possible to resort to international legal means. In the contemporary context, when international legal regulation is becoming more and more essential, international legal instruments regulating criminal responsibility have become one of the important instruments that support the realization of criminal responsibility. The effectiveness of these international treaties (both bilateral and multilateral) depends in particular on the extent to which their implementation promotes the expansion of mutual assistance in criminal matters and the development of cooperation in the fight against crime. In the context of the further application of general principles of criminal law in States with different national legal mechanisms, the operation of these principles is possible in cases where these States have undertaken obligations to accede to these norms of international law. The main task of the aforementioned study includes an analysis of the main provisions of international criminal law and an examination of particular issues related to its application in Commonwealth countries. Also, the article pays attention to the issues related to the determination of the role of the norms of international criminal law in the system of domestic legislation of the Commonwealth of Nations countries and assesses the degree of influence of these norms on the formation of the domestic criminal law of the states.

Keywords: international law, international treaties, domestic law, sources of law, implementation, enforcement.

5. *Some issues related to the irregular or undocumented migrants,* Kutafin University Law Review, 2017, Vol.4, Iss. 2, pp. 555-565, <https://doi.org/10.17803/2313-5395.2017.2.8.555-565>

ABSTRACT

This article discusses issues related to the legal status of irregular or undocumented migrants from the international law perspective. The authors analyze the existing tendency in international organizations to use the term “irregular migrant”, rather than terms such as “illegal migrant” or “migrant without papers”. The authors also think that the minimum degree of protection of human rights must be granted to every individual, including illegal migrants. Europe remains an attractive place for people hoping to find a job, a higher salary, or an opportunity to improve their lives. There will probably always be a certain number of illegal migrants, stateless persons, and illegally employed third-country nationals. The most important and, at the same time, the most difficult thing is to maintain the delicate balance between the growing importance of the national identity of European countries and ensuring

minimum standards of protection for the rights of these individuals. It is indisputable that this degree of human rights protection must be granted to every person, including irregular migrants. Human dignity should also be seen as a fundamental value when it is threatened, and privacy restrictions should not be perceived in a way that deprives irregular migrants of the protection of their fundamental rights.

Keywords: Irregular migrants, undocumented migrants, illegal migrants, UN, International Covenant on Economic, Social, and Cultural Rights, Council of Europe, the European Committee of Social Rights

6. *Правни проблеми и решения при сътрудничеството между националните омбудсмани в Югоизточна Европа*, сп. Балканистичен форум, бр. 2/2019, стр. 295-317, (Indexed in Web of Science)

ABSTRACT

The ombudsman institution is traditionally linked to the concept of human rights protection. In addition to this general notion, from the countries from South-Eastern Europe, the ombudsman is a body, related to the process of transition to rule of law and democratic values. In these countries, the ombudsman has also the specific task of maintaining social and ethnic peace and security. The ombudsman institutions in this region have also a beneficial effect on the process of accession to the EU and adherence to the principles of the Council of Europe as human rights protection is at the heart of these organizations.

The cooperation among ombudsmen in South-Eastern Europe is of crucial importance to the successful achievement of their tasks, especially in the context of challenging human rights issues with trans-border connotations. However, the lack of a common model for the ombudsmen institutions, the difference in the mandate and functions, and even the diverse titles of these bodies prove to be a serious hindrance to efficient collaboration and hence to the efficient protection of human rights at a regional level. This is why the existence of international and European standards for the ombudsmen institutions from South-Eastern Europe is important in view of the need to bring them closer to each other but also closer to the successful model of a human rights protection body.

The national status of the ombudsman is influenced by the International and European standards existing in this field, due to the tight link with the international human rights regulations. Among these standards, there are two important sources that can make a difference as far as the efficiency of the ombudsman is concerned. The Paris Principles of the UN were adopted in 1993 and are related to the requirement of independence, impartiality, financial independence, and as broad mandate as possible for all human rights protection institutions. These principles require the promotion and protection of all possible human rights, infringed by both the public and private sectors. A Status "A" indicates compliance with the highest standards for a human rights institution. The same principles are regulated by the Venice Commission for Democracy through Law. The process of bringing the institutions in compliance with the Paris Principles and Venice Commission rules is already ongoing for the countries of South-Eastern Europe.

The contemporary concept of the ombudsman institution requires it to be proactive open and transparent, closer to citizens in order to respond to their needs and to mediate between them and the malfunctioning institutions. The modern challenges of the ombudsmen are related to the protection of human rights violated by the private sector and the more urgent need for legislative initiative, which proves to be inevitable in the context of policy-making processes.

Key words: ombudsman, cooperation, South-East Europe, Balkans, Paris Principles on human rights institutions, human rights protection, Venice Commission, UN, Council of Europe, international standards for ombudsman, independence

7. *The Constraints of international courts as a tool for resolving the Ukrainian-Russian conflicts*. German Yearbook of International Law, Vol. 62, Iss. 1, pp. 371-406
(Indexed in Scopus)

ABSTRACT

This article addresses the large number of cases brought by Ukraine before different international courts and tribunals against the Russian Federation following the inclusion of Crimea in Russia and the military conflicts in Eastern Ukraine that ensued. The initiation of numerous legal proceedings is presented as a part of an overall Ukrainian strategy to respond to the loss of Crimea, both in order to obtain specific legal remedies and to draw international attention to its cause. The characteristics of the Ukrainian-Russian proceedings that stem from the political significance of this conflict are addressed. The implications of these cases for international law and the constraints on the existing system of international justice that have been revealed are also evaluated. It is shown that Ukraine often faces difficulties establishing a jurisdictional basis for its claims. Russia's reluctance to submit the disputes to examination by international courts, manifested in its frequent challenging of their jurisdiction, is explained both by the fact that it is aware of its violations and anticipates adverse judgments and that it may regard such courts as somewhat hostile towards it. These phenomena are analyzed in the larger context of the trend in international politics toward a declining trust in international cooperation.

Keywords: Crimean crisis, Ukrainian applications against Russia, international courts, jurisdictional basis, limitations of international justice

8. *Algorithmic state as a new paradigm in contemporary constitutional and European law*. *Міжнародна політика*. Бр. 1, 2023, стр. 41-60

ABSTRACT

This chapter is devoted to the status of the Algorithmic State in the context of modern European and Constitutional law. The research provides a potential definition of the algorithmic state and to what extent its scope will be entangled in the framework of the contemporary entity and personality of the state. Nowadays, the legal framework of the Algorithmic State is neither regulated as a complete concept in Constitutional nor in European law (TEU and the TFEU). Only certain areas that consist of algorithmic approaches are legally regulated, while others are in the process of their initial regulation. It is in fact a legal phenomenon that presents a necessity for a new paradigm concerning the legal status of the state in a digital environment. The Algorithmic State is a complex concept that manifests its primary legal dimensions. Practically, the study gives a reasoned explanation that the

Algorithmic State has a new type of functional characteristics that ensure its application. It builds modern statehood by combining technological and legal components with established traditional political forms. The article also traces the discussions on amendments of the constitutions on a national level and the readiness to develop a common legal framework regulating the legal aspects of the Algorithmic State. Legislators will be faced with a fait accompli. The Algorithmic State's ideological status quo is facing a challenge. The author expresses a position that the Algorithmic State is in its early stage and shows flexibility and adaptability to be integrated as an element of the modern state.

Keywords: algorithmic state, digitalisations of law and society, personal data, artificial intelligence, new paradigm of law, algorithm, algorithmic modeling, human rights.

II. In the field of European Union law:

9. *Гражданска сигурност и правата на човека*, Научни трудове на Русенския университет, 2010, том 49, серия 7, стр. 26-30, ISSN 1311-3321

ABSTRACT

Security issues are among the most important in the modern world. Until recently, the concepts of international and national security were primarily distinguished in theory and practice. National security is called upon to ensure basic, vital interests - national sovereignty, territorial integrity of the nation-state, and protection of the population of the respective state. International security has more to do with the idea of international cooperation based on common human values and interests, with the elaboration of certain norms and rules of conduct to mitigate the consequences of the clash of national interests of nation-states. As early as the 1970s, new concepts such as common security, comprehensive security, and overall security began to take shape. In the early 1990s, new concepts of cooperative and human security emerged. The concept of civil security can be seen as an extension and manifestation of the idea of human security. The security of the individual citizen becomes a supreme and concrete value. In the USA, the concept of 'citizen security' exists alongside the term homeland security. In the EU, too, two different concepts must be distinguished: internal security and civil protection. At the beginning of the Spanish Presidency, the Internal Security Strategy of the European Union was adopted in line with the Stockholm Programme and in accordance with Article 68 TFEU. Civil protection is, obviously, a narrower concept in the terminological apparatus of European integration. In accordance with Article 6 of the TFEU, it is one of the areas in which the European Union has the competence to take action to support, coordinate, or complement the action of the Member States in their European dimension. One of the intersections between internal security and human rights relates to the protection of personal data. The protection of personal data as an aspect of the right to privacy finds application in a wide variety of areas of our lives, and this sometimes leads to complex issues and raises unsuspected problems. In 2006, the European Court of Justice had the opportunity to rule on an EU-US agreement on the provision of personal data of air passengers (PNR Agreement). The presented interrelationship between civil security and human rights undoubtedly poses a challenge to the academic community in this country. The main task should be to raise the level of qualification and broaden professional capabilities in the field of civil security, including aspects related to access and dissemination of information, regulation of cooperation, planning, strategic leadership, and action in crisis and risk management.

Keywords: civil security, internal security, prevention, human rights, data protection.

10. Суд Европейского союза и Европейский суд по правам человека перед новыми проблемами по созданию общеевропейской правовой системы защиты прав человека, Государственное, политическое и правовое пространство современной Европы, Пензенской государственной университет, Първо издание, 2013, стр.92-101

ABSTRACT

The study aims to follow the very interesting question of the interaction between the two leading courts in Europe, the CJEU and the European Court of Human Rights, especially in the context of the process of accession of the European Union to the European Convention on Human Rights as a result of Article 6(2) of the Treaty on European Union, as amended by the Lisbon Treaty. Examples of the adoption of the case law of the European Court of Justice in the case law of the European Court of Human Rights are examined. The question raised is whether the interaction between the two courts in Luxembourg and Strasbourg will continue the trend of accumulating complaints before the ECtHR and transferring them to the work of the CJEU, thereby delaying the disposal of cases within a reasonable time and whether this will constitute a kind of denial of justice - a question which the case law of the CJEU has answered. Clearly, in the context of the EU's accession to the ECHR, both Courts need to reorganize their proceedings, taking into account the application of the ECHR and established case law. The conclusions of the study are:

- improve the work of national bodies and institutions that should also protect human rights. Creating a pan-European legal system for the protection of human rights is therefore a two-dimensional process. Firstly, the implementation of the ECHR must be improved at a national level, which will lead to fewer court decisions against states that violate human rights.
- The ECJ and the ECtHR must continue to be proactive in cases where national remedies and mechanisms prove insufficient to protect human rights.

Keywords: European Court of Justice, European Court of Human Rights, pan-European legal system, human rights protection.

11. Проблемы брачных дел и дел, связанных с родительской ответственностью в практике. Суда Европейского союза и болгарских судов, [LEXRUSSICA \(РУССКИЙ ЗАКОН\)](#), 2013, Vol 95. Iss. 3 pp. 302-319.

ABSTRACT

As a result of European integration and the abolition of restrictions on the free movement of people within the European Union, one of the most specific features of their private lives is gradually beginning to change, namely the contracting of marriages between EU citizens of different nationalities and between EU citizens and persons of a nationality other than that of the Member States. These problems were not given much attention in the first founding treaties establishing the European Communities, probably because of the early stage of integration and the lack of specific legal mechanisms to promote the recognition and enforcement of judgments. An essential question is what motivated the need to develop

secondary legislation and to deepen the legal mechanisms between Member States in such a highly sensitive area as the legal regime of matrimonial relations and parental responsibility. The study clarifies the need for the establishment of legal mechanisms for the recognition and enforcement of judgments in matrimonial cases and parental responsibility cases, examines the development and prospects of the secondary legislation of the European Union in the field of matrimonial cases and parental responsibility in the light of Bulgarian practice, as well as the case law of the European Court of Justice. One part of the solution to the problem under consideration, besides the political priorities set for the creation of a common territory of freedom, security, and justice in the field of civil law, is also contained in the increase in the number of so-called international couples in Europe. The intensive development of both secondary law and the case law of the Court of Justice of the European Union reflects a strong desire to deepen cooperation between Member States in the field of civil law. The process of establishing common substantive and procedural law mechanisms approximating the laws of the Member States is not easy, but it is one of the first and most important conditions for the application of which the further building of the foundations of European justice in the 21st century will depend.

Keywords: matrimonial matters, parental responsibility, secondary legislation.

12. *The right to health and Health Care*. Collection of International Scientific Conference “United Nations: Historical Traditions and Contemporary Law: University Publishing House “Neofit Rilski”- Blagoevgrad, Сборник с научни публикации, Първо издание, 2015, стр. 218-227; ISBN 978-954-00-0058-9

ABSTRACT

The right to health is part of human rights and is linked to the modern understanding of a decent life. The idea that an individual should enjoy the highest attainable standards of physical and mental health is not new. In a lived sense, the right to health is most often associated with access to medical care and hospital services. States must ensure the four elements in the provision of health-related services: availability, accessibility, acceptability, and quality. The right to health and health care has evolved since it was first mentioned in 1946 in WHO documents. Both the United Nations and regional intergovernmental organizations have included it in instruments related to the proclamation of the economic, social, and cultural rights of individuals. The undisputed leader in terms of human rights protection is the Council of Europe, within which some of the most important documents have been adopted, and a strong body of practice including many aspects of the right to life has been developed over decades. In recent years, with the adoption of the CFREU, the Court of Justice in Luxembourg has also ruled on issues concerning the right to health and health care, and a number of provisions of the CFREU could be used to justify future claims or preliminary references. This is particularly the case for certain issues that will inevitably arise as migration pressures on EU Member States increase.

Keywords: right to health and health care, CFREU, Council of Europe.

13. *Нови моменти в защитата на личните данни в Европейския съюз*. Научни трудове на Института за държавата и правото, брой XVI, 2017, стр. 54-64.

ABSTRACT

This article examines what is included in the term "personal data" under the General Data Protection Regulation, which is due to come into force on 25 May 2018. It discusses the judgment of the Court of Justice of the European Union of 19 October 2016 in Case C-582/14 Patrick Breyer v Germany on whether a dynamic IP address can be a personal tax, as well as the new Network and Information Security Directive.

Keywords: European General Data Protection Regulation; Network and Information Security Directive; personal data; C-582/14 Patrick Breyer v Germany

14. Nationalisms Versus Solidarity in Case of EU Law and Security. International conference KNOWLEDGE-BASED, 2018, Vol. XXIV, No 2, pp. 221-224 <https://doi.org/10.1515/kbo-2018-0093>

ABSTRACT

The aim of this article is to focus on the main preconditions for the rise of nationalism among some of the EU Member States and its impact on solidarity, law, and security. In recent years, a number of events and developments have linked the rise of nationalism and the increase in public support for it as a response to the fear of a replacement of the values and identity of European societies. For example, disproportionate migration pressures have 'awakened' in some European societies a legitimate fear for their national identity. Now is the time to propose sufficiently flexible legal mechanisms to share security and strike a balance between national and European interests in order to avoid a resurgence of extreme nationalism. The current phase is characterized by the need for a more focused look and analysis of the causes of the rise of nationalism as a consequence of concerns about the replacement of national identity and values in European countries. Decisions on nationalism as a defensive reaction and solidarity in relation to different aspects of European integration - positive and negative - are at the heart of the future development of the EU. Balancing the interests of the Member States, especially those with different attitudes to dealing with the consequences of the migration crisis and further managing the processes related to the free movement of people, goods, capital, and services, should be guaranteed through flexible and sufficiently effective legal instruments.

Keywords: nationalism, solidarity, migratory pressure, EU law and security

15. COVID-19 и киберпрестъпленията срещу здравеопазването, сп. „Национална сигурност”, бр. 5, 2020, стр. 33- 39, <https://nacionalna-sigurnost.bg/broi-5/>

ABSTRACT

As fears of the coronavirus infection have rapidly captured the minds of the world's population, cybercriminals seek to exploit every opportunity to extract any kind of benefit from their victims on COVID-19-related services and products. It is hardly surprising that cybercriminals are trying to penetrate increasingly computer networks. This is so every time there is a world event. In the past, the Olympic Games and the entry into force of the GDPR provoked heightened hacker activity. Today, human weakness is being used in the context of the Covid-19 pandemic. The attack on the University Hospital in the city of Brno (Czech Republic), which happened on March 13, 2020, and led to the abolition of planned

operations, was the biggest and most worrying incident, but far from being the only one during the pandemic. To date, there has never been a cyberattack against a health or medical institution that has directly led to a loss of human life, but according to cybersecurity experts it is only a matter of time before this happens.

Key words: Cybersecurity, health care, Covid-19, hospital facilities, ransomware.

16. *An Analysis of the EU's Investment Policy after CETA: Effects on the Bulgarian Economy*, 4th International Scientific Conference – EMAN Conference Proceedings, 2020, pp. 55-68, DOI: <https://doi.org/10.31410/EMAN.2020.55>

ABSTRACT

In this paper, we analyze the changes in the EU's investment policy provoked by the mixed trade agreements. The EU's investment policy has turned towards attaining bilateral trade agreements. One of these "new-generation" agreements is the Comprehensive Economic and Trade Agreement (CETA). It is in the process of being ratified by the national parliaments of the EU members. This study is focused on the general characteristics of CETA and the eventual problems posed by its regulatory and wide-ranging nature. We prove that the significance of this agreement pertains not only to the economic influence, that it will have on the European and Canadian economies, but CETA is also the first trade agreement to have been negotiated with a focus on investment protection and a change in the EU's investment policy. The current study reveals the influence arising from the conclusion of CETA on the Bulgarian economy with an emphasis on the electronic industry, machinery industry, and manufacturing. We estimate both – the direct and indirect effects on Bulgaria's exports, imports, value-added, and employment. In order to estimate the influence, we apply the multi-regional input-output model. It is proved that CETA will have a low but positive impact on the Bulgarian economy. After constructing different scenarios of development, we prove that the influence of CETA on the Bulgarian economy will amount to 0.010% of GDP. The average total employment will be increased by more than 172 jobs in Bulgaria, which in turn, relative to the labor market, represents less than 0.01% of the total employment.

Keywords: International Investment Agreement, CETA, Investment Court System.

17. *COVID Pandemic and its Influence as Fragmentation of EU Market and Security*. International conference KNOWLEDGE-BASED, Vol. XXVI, No 2, 2020, pp. 193-198, <https://doi.org/10.2478/kbo-2020-0075>

ABSTRACT

The prevalence of the COVID-19 virus from an epidemic evolved into a pandemic and that was proclaimed by the WHO. Managing health problems has inherently come in a direct connection with a range of systems and industries such as health, economy, and national security. The measures that are taken to curb the virus have had an extremely adverse effect on the EU and its Member States, which are among the most affected ones. Achievements such as the common market and internal security that are built on the free movement of the four freedoms are limited for the first time in a way that affects the whole Union and its Member States. In most of the EU Member States state of emergency is established and the

governments apply restrictive measures. The article examines the impact of the health problem and the achievements of the common market and concludes with further normalization of free movement in the EU. The economic effects of the COVID-19 pandemic will prevent emerging countries from providing key services. This will lead to trust undermining in government and internal security challenges.

Keywords: EU Common Market, Pandemic, Restrictive Measures, State of Emergency, Security

18. Отношенията ЕС – САЩ при предаване на лични данни след решението SCHREMSII (ШРЕМС II) на Съда на Европейския съюз. Годишник на Академията на МВР, бр. 33, 2023.

ABSTRACT

In the present study, the relations between the EU and the US in the field of personal data transfer are followed after the Schrems II Decision of the Court of Justice of EU (CJEU). The latter is analyzed in the context of continuous cooperation and constantly developing information and communication technologies in the Euro-Atlantic dimension. The importance of personal data transfer and its application as a structural element in the aspect of the data-driven economy is indicated. The main arguments presented by the CJEU, with which the agreements in force between the EU and the US are annulled, are examined. It is made an assessment of the CJEU jurisprudence's importance in ensuring high standards for the adequate level of protection of EU citizens' personal data in the context of their transfer to the US. The author reviews the draft of the new legal instrument for an adequacy decision named the Transatlantic Data Privacy Framework, presented and the more important commitments by the US in relation to the fulfillment of the EU law conditions for personal data transfer to third countries.

Keywords: personal data protection, transfer of personal data to third countries, Privacy Shield, Schrems I, Schrems II, EU-US relations in the context of the Transatlantic Data Privacy Framework.

19. Нарушенията на сигурността на личните данни като основно предизвикателство за националната сигурност. Право, политика, администрация, том 8, брой 2/2021г., с.1-8. линк: <https://lpajournal.swu.bg/%d1%82%d0%be%d0%bc-8-%d0%b1%d1%80%d0%be%d0%b9-2-2021%d0%b3/>

ABSTRACT

This publication aims to analyze the nexus between personal data protection and national security, which are of fundamental importance to the Member States in particular and the European Union in general. The publication examines cases involving personal data breaches under Article 33 of Regulation (EU) 2016/679 and the remedies and financial penalties imposed by Member States' supervisory authorities. It reviews cases of breaches occurring with both public authorities and private companies. As an outcome of the study, a proposal for amendment of the National Security Strategy of the Republic of Bulgaria in the

part regarding the protection of personal data was suggested. Keywords: national security, public authorities, personal data, security breach, data protection.

20. Problems of a systemic character in the execution of the mutual assistance clause under Art. 42, Para. 7 of the Treaty on European Union. Papers of BAS: Humanities and Social Sciences, Vol. 3, No 2, 2016, pp. 140-150

ABSTRACT

The subject of this article is the analysis of the provision of Art. 7 of the TEU and to reveal some of the existing problems of a systemic nature in the application of this provision. A further complication in the application of the mutual assistance clause is the fact that there are several groups of Member States in the EU that follow different approaches to the implementation of these issues, arising for many of them from their membership in NATO, the group of neutral states such as Sweden, Austria and Finland and especially Denmark, which does not participate in the CS DP, whose specific position is stated in Protocol No. 22. The terrorist acts committed in Paris on 13 November 2015 led to French President François Hollande's request to activate for the first time in the history of the EU the provision of Art. 7 TEU. All of this is taking place against the backdrop of a general deterioration in the level of security and stability in the EU's neighbouring regions, not only due to the prospect of refugees and migration, but also in view of various developments threatening the EU's internal security. The study points out that the terrorist attacks of 2015 in Paris differ significantly from previous acts committed in the last 10-12 years in Europe, as they were carried out by EU citizens, which is a disturbing circumstance that warrants defining these acts as asymmetric aggression and triggering a clause reflecting the willingness of Member States to show political solidarity with France in the field of security. The article addresses the question: can an act of terrorism be objectively defined as an act of aggression? In response, it is argued that in order to define such an extremely dangerous act as aggression, it must conform to the definition of aggression set out in UN General Assembly Resolution 33/14 of 1974. The author points out that part of the solution to the ambiguous situation thus created is to deepen integration and overcome the shortcomings of the system with regard to the creation of a common European force to ensure the application of this provision in possible, adverse and future situations. It is also noted that the European Union has formal cooperation mechanisms with a very serious scope and conditions that place solidarity at the heart of political integration and in terms of security and defence. It concludes that there is a need to consolidate the efforts of EU partners such as the US, NATO to ensure the EU's external presence in cooperation with these leading actors in the field of international security.

Key words: Treaty on European Union, mutual assistance clause, common foreign and security policy

III. In the field of national legislation:

21. Сравнителен анализ на действалите процедури по прекратяване на международните договори, установени във вътрешното право на Република България. Списание „Правна мисъл“. 2019, Iss.1, pp. 41-56

ABSTRACT

Terminating international treaties that have been fully concluded and consequently– ratified or confirmed by Bulgaria is a procedure that was stipulated in the Constitution of Bulgaria

from 1971 and Official Decree №1496 regarding the participation of the People's Republic of Bulgaria in international treaties. As of this moment, the procedure is stipulated in the Constitution of Bulgaria from 1991 and the International Treaties Act. The matter has also been explored by the Constitutional Court of Bulgaria. These acts have generally set up international treaties terminating the procedure. The present study explores the core differences between the two legal orders.

Key words: International treaties; terminating; Government; Parliament; Constitution of Bulgaria, State Council; Constitution of Bulgaria; International Treaties Act; Official Decree № 1496 regarding the participation of the People's Republic of Bulgaria in international Treaties

22. *Независимият надзор, осъществяван от Комисията за защита на личните данни при установяване на тяхното незаконосъобразно обработване и „изтичане“*. Бюлетин на факултет „Полиция“, брой 11, 2023, стр. 32-41

ABSTRACT

This article traces the legal framework in the Republic of Bulgaria regarding the concept of "personal data". The author analyzes the importance and powers of the Commission for Personal Data Protection as an independent national supervisory body in the Republic of Bulgaria in the implementation process of the General Regulation for Personal Data Protection. The importance of the lawful processing of personal data and the criteria for qualifying the leak of personal data as a breach is indicated. The article presents an analysis of the National Revenue Agency leaks case, essential for the Republic of Bulgaria. The author traces the arguments of the Bulgarian court in the direction of defining security breaches as illegal leaking of personal data. It is made an assessment of the independent supervision carried out by the Commission for Personal Data Protection regarding the legality of personal data processing by individual administrators. The more important powers of the Commission for Personal Data Protection in connection with the fulfillment of its obligation to carry out independent supervision under the General Regulation on the Protection of Personal Data are also examined.

Key words: Independent supervision, personal data, unlawful processing, data breach.

IV. In Political Science

23. [*Review of some topical issues in EU diplomatic service*](#). *Международна политика*, 2019, Том 15, Бр.1, стр. 74-79

ABSTRACT

The present study explores the new dimensions and challenges for the diplomatic services of the EU Member States. The framework of these services has been changed since the foundation of the European External Action Service in 2010 and the strengthening of the EU foreign and security policy by the 2009 Lisbon Treaty. This development puts forward the necessity to outline the new dimensions of cooperation between the ministries of foreign affairs of EU Member States. In addition, the study reviews the secondary law of the EU with respect to the cooperation between diplomatic missions in terms of diplomatic protection of EU citizens in third states. The main challenges faced by countries at the national and

European level are related to the formulation of truly achievable objectives and the more active implementation of the CFSP. In the medium term, the interests between Western and Eastern European countries need to be balanced in order to meet common foreign policy priorities. Resolving foreign policy contradictions could be achieved by adopting a strategic approach to reduce tensions in neighboring regions and improve relations between strategic partners.

Keywords: diplomatic service, foreign affairs, European External Action Service, Common Foreign and Security Policy (CFSP).

24. [*New dimensions for the diplomatic service of the EU member states*](#). Актуальные проблемы современного международного права, материалы XVI Международного конгресса «Блищенковские чтения»: в 3 ч.. Российский университет дружбы народов, Издательство: Российский университет дружбы народов (РУДН) (Москва), 2019, pp. 175-179

ABSTRACT

Foreign policy activity within the European Union and in the international relations system, in general, has developed over the last 10 years with an extraordinary dynamism that directly reflects the diplomatic service and its priorities. There is a need for a more up-to-date and modern legal framework for the diplomatic service that is in line with the dynamic environment of the evolving international relations system. In this regard, one can point to the expanding dimensions and forms of the diplomatic service, which in turn are changing by enriching the content of cooperation on both a bilateral and multilateral basis. These processes are particularly visible in the European Union. The entry into force of the Treaty of Lisbon on 1 December 2009 has created positive conditions for the institutionalization of the Common Foreign and Security Policy (CFSP). The EU diplomatic service differs significantly from the traditionally functioning non-EU foreign relations bodies. The new dimensions of the EU diplomatic service are as follows: The need for more precise regulation of the interaction between national foreign policy and CFSP; In relations between the various diplomatic missions and the Ministry of Foreign Affairs of the country concerned, which does not have its own diplomatic representation, to arrange such protection and under such conditions as are for the citizens of the country concerned; Diplomatic activity and interaction between national foreign relations bodies and European institutions; Diplomatic tools and technologies for the development of cybersecurity, taking timely joint action to prevent and counter cyber threats

Keywords: new dimensions of diplomatic service, foreign affairs, European External Action Service, Common Foreign and Security Policy (CFSP).